

Ekim Ayını Kimler Bekliyor?

Milletin derdine derman olmaları veya en azından çalışmalarını için seçtiğimiz 27. dönem vekilleri, geride öfke ve hayal kırıklığı bırakarak, çözüm bekleyen onlarca soruna neredeyse hiç dokunmadan gittiler! 28. Dönemde tazelenen umut ve beklentilerle gelen vekillerimiz de meclise geldikleri anda kronik vekil hastalıklarına yakalandılar!

Meclisin duvarlarına sinsice yerleşmiş olan umarsızlık, gamsızlık, bencillik, tembellik, duyarsızlık ve kibir mikroplarıyla anında enfekte oldular! Daha mazbatalarındaki mürekkepler bile kurumadan, 1,5 aylık taze vekiller iken, Ekim ayına kadar sürecektir olan anlamsız, haksız ve gereksiz uzunlukta bir tatile adeta kaçtılar!

Toplumsal beklentiler klasörünün kapağını bile açmadan, millete zehir gibi gelen ekstra vergi yüklerini doğru dürüst tartışmadan, alternatif yollarını sorgulamadan onaylayıp gittiler!

Sayın Cumhurbaşkanı da Meclisin bu utandıran performansından iktidar partisi Genel Başkanı sıfatı ve etki gücü ile bizatihi sorumludur. Kendisinin onay vermediği tekliflerin gündeme bile alınmadığını düşünürsek, yasamanın yürütme baskısı ve etkisi altında kaldığını söylemek yanlış olmaz!

Toplumda yükselen tepkilere cevap olarak Sayın CB Erdoğan 24 Temmuzda, "Kendisini mağdur hissedenden tüm kesimlerin gönlünü mutlaka alacağız. Bunu da çok gecikmeden yılbaşı civarı neticeye ulaştırmayı planlıyoruz!" demişti.

Ekim ayında açılacak meclisin yıl sonuna kadar çok sınırlı bir çalışma süresi ve yoğun bir programı olacak. Tek başına bütçe maratonu bile bu sürenin çoğunu işgal edecek. Sayın Vekiller bütçe maratonunu tamamlayıp Aralık ayının son haftasında her yıl olduğu gibi NOEL Tatiline çıkacakları için, toplumsal beklentiler konusunda Sayın Erdoğan'ı halka karşı mahcup bırakmamak adına çok çalışmaları gerekecek!

Kendini mağdur hissedenleri yazmaya kalkarsak en az 2-3 sayfa tutacağını bilerek, en azından gruplar halinde hatırlatmış olalım:

1-EYT ilintili mağdur ve talep sahipleri: Kısmi emeklilik, 5000 gün prim mağdurları, Çıracak ve staj mağdurları, Bağ-Kur tescil ve prim sorunlular, doğum ve askerlik borçlanması mağdurları, 9 Eylül 99 sonrası işe giren ve emekliliği 17-20 yıl ötelenenler.

2-İş-Kur TYP garabeti çalışanları, Ulusal Hane Ziyareti çalışanları, eski Okul Güvenlik görevlileri, Ücretli Öğretmenler, Usta Öğreticiler, Fahri Hocalar, EYS Antrenörleri, Aile Bakanlığı Ekdersli Meslek Elemanları, PİKTES projesi çalışanları.

3-İhmal edilen Kahramanlarımız: Güvenlik Korucuları, Sözleşmeli Er-Erbaşlar, Uzman Çavuşlar, Uzman Jandarmalar, Astsubaylar, İnfaz Koruma Memurları, Güvenlik birimlerindeki Sivil Memurlar.

3-Kamuda türlü isim ve unvanlar altında çalışan envai çeşit engele takılan TAŞERON işçiler ve işçi kılıklı memurlar, KİT ve BİT çalışanları, çakma kadrolu belediye işçileri, çakma sağlıkçılar, karayolu işçileri, her çeşitten var!

4-Yardımcı Hizmetler Sınıfı en gariban memurlar, Öğretmenliği verilmeyen Memurlar, haksız şekilde parçalı aile bırakılan memur ve işçiler, memur kadrosu verilmeyen ama aynı işi yapan üniversiteli kamu işçileri.

5-Sadece Memura yapılan seyyanen zamlarla haksız şekilde sefalete sürülen memur emeklileri, haksız Aylık Bağlama Oranları ve piyasa zamları yüzünden maaşının hayrını göremeyen SSK ve Bağ-Kur emeklileri.

6-Bir önceki Milli Eğitim Bakanı ile bir sonraki Bakan arasındaki tutarsızlığın bedeli ödetilen 2022 KPSS ataması bekleyen öğretmenler, mezunlar havuzunda çırpınarak beklerken; yetersiz kontenjan sayısı, 35 yaş sınırı, 4001 kodu gibi haksızlıklar ile umutları doğranan gençler.

7-Evlenmeyi tuzağa çeviren yasalardan korkarak uzaklaşan, haramlarla boğuşmaya sevk edilen, 6284 ve süresiz nafaka gibi zulüm yasalarının kara gölgesinden kurtulamayan gençler ve gittikçe zayıflayan, parçalanan aile ocakları.

8-Birbirinden tuhaf ve çelişkili af ceza indirimi gibi uygulamaların dahi dışında bırakılan, çek yasası mağdurları ve ehliyet affı beklentili yüzbinlerce insanımız,

9-YÖK'ün haksız uygulama ve bürokratik zorbalıklarından kendilerini bir türlü kurtaramayan denklik sorunu mağdurları, YÖK 100/2000 projesi doktor akademisyenleri, azami süre sorunu yüzünden mevcut aflardan yararlanamayıp okullarından atılan TIP ve Dişçilik vb. bölüm öğrencileri.

10-Makul ücretli ve kışlasız bedelli askerlik talep eden gençler.

11-Ülkenin her yerini işgal eden başıboş köpek terörüne, her gün kurban gibi insanlarımızı feda etmekten bıkip usanan, kendi yurdunda köpekten daha değersiz hissedilen vatandaşlar.

...

Gördüğünüz gibi konu başlığı da mağdur sayısı da çok ve milyonlarca insanı doğrudan etkiliyor. Bunlar bir çırpıda aklıma gelenlerdi. Elbette eksikler de çoktur.

Netice olarak, Sayın Vekillerimiz lütfederek 3 aylık tatillerini tamamlayıp geldiklerinde, gerçekten çok hızlı ve etkili çalışmaları gerekiyor. Öbür türlü halefleri gibi hüsrana ve kızgınlık yaşatmaya, hayır duası yerine ah ve beddua toplamaya devam edeceklerdir.

Sayın Vekillerimizin, Ekim ayına kadar keyif çatarak geldikten sonra, bunca sorun ve talep için süremiz yetmedi deme lükslerinin olmadığını hatırlatmaya gerek yoktur sanırım. Yaklaşan yerel seçimler öncesinde Meclise ilk defa katılan Yeniden Refah Partisi gibi taze partilerin özellikle yüksek performans göstermelerini bekliyoruz.

Kendilerine yönelik tüm hakları en üst limitten yasalaştıran, bir koyundan bir kaç post

çıkarcasına hem şimdiki Vekil maaşını hem de önceki dönemler için emeklilik maaşını aynı anda alabilecek kadar becerikli olabilen Sayın Vekillerimizden bu kadarlık performans istememiz haklı değil mi?

YÖK'e Yok Artık Demek Lazım!

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK), tıpkı 80 darbesinin diğer ürünü olan 82 Anayasası gibi hayatımızdan yadsınamıyor, hep şikayet edilirken bir türlü kaldırılamıyor, her seçim döneminde vaatler arasında konuşulsa da varlığını korumayı hep başarıyor! Halkın ve iktidarın sinir uçlarını germekten, anlamsız engelleme ve yokuşa sürmelerle akademik dünyanın huzursuzluk kaynağı olmaktan da çekinmiyor!

Akademisyenlerin maaş, tayin, eş durumu, kadro ve özlük haklarından, öğrencilerin maruz bırakıldığı eziyetlere kadar, çok sayıda sıkıntılı konuları var. Bunlardan yakinen bildiğim bazılarını kısaca hatırlatarak, en sonda soracağımı şimdiden yazmak istiyorum: **YÖK'e yok artık bu kadar da olmaz diyerek, düzeltmeye gidecek bir kahraman yok mu?**

Mesela neler mi? Bir kaç örnek vereyim:

1-Ülkemizde sayısı birden bire artan kamu ve özel üniversitelerin işletilmesi için gerekli olan akademisyen kadronun, ihmal edilen, ihtiyaç duyulan alanlarda başta olmak üzere yetiştirilmesi gerekiyordu. 2016 yılındaki YÖK yönetimi güzel bir proje ile bunu gördü ve çalışma başlattı. 100 tematik alanda 2000 doktora öğrencisi yetiştirmek için burs planladı ve 2000 diye başlanan proje zaman içinde 6.000'e kadar ulaştı. Mükemmel yakın şartlarda özel eğitim alan akademisyenlerimiz aynı zamanda fiilen asistan gibi çalışarak üniversitelerde önemli bir insan gücü de oldular. Mezunlara kendi alanlarında üniversite akademisyenliği veya kamu ar-ge projelerinde uzman görevli istihdam sözü verilmişti. Büyük bir hevesle doktorasını yapan gençlerimiz şimdi ortada kaldılar! Çünkü projeyi başlatan YÖK Başkanı başka bir göreve gitmiş, yeni gelen Başkan da eskisinin projesini uygulamak istememişti! Gençlerin ve ülkenin akademik geleceği kişisel hırs ve kaprislere kurban edildi! **Bu rezalete yok artık diyerek son verecek birisi yok mu?**

2-YÖK'ün tanıdığı yurt dışındaki üniversiteler listesindeki okullara giderek gurbet elde okuyan, önemli miktarda harcamalar yapan 104 bin kadar gencimiz, yurda döndüğünde acı bir sürprizle karşılaştı! YÖK'e güvenerek gittikleri bu okullar için keyfi nedenlerle denklik verilmiyordu! Türkiye'ye özel telafi dersler vb düşünülmeden, yıllar süren emekleri çöp sayılıyordu! İktidar partisinin yöneticileri defalarca gündeme getirdiği halde YÖK inadından vazgeçmedi. Bir önceki Meclis döneminde çıkarılan Gençlik Paketi içinde olmasına neredeyse kesin gözüyle bakılıyordu ama YÖK Başkanı ve ekibinin marifetiyle yine hüsrana dönüştü! **Bu haksızlığa dur diyebilecek birisi yok mu?**

3-YÖK'ün danışmanlığında 2014 yılında YÖK kanununda yapılan düzenleme ile Üniversitelere azami süre konuldu. Bu süreler kolay ve kısa dönemli 2 yıllık okullarda yüzde 100 yani 4 yıl yapılırken; kazanması, okunması en zor ve aynı zamanda en uzun olan 6 yıllık TIP fakültesi gibi bölümlerde yüzde 50'ye kadar düşük yani en çok 9 yıl verildi. İlk haksızlık ve yanlış buradaydı. Daha sonra 2018 ve 2022 yılında öğrenci afları çıksa da mevcut okuyan gençlerimize hiç bir faydaları olmadı! Okulundan tamamen ilişkisi kesilenler 1 gün veya 10 yıl önce de olsa aynı sayıldı ve özel hakla bitirme imkânı buldular. Zaten kaydını yaptırıp okumaya çalışan ama pandemi, deprem, hastalık, ekonomik vb nedenlerle süresinde bitirme imkânı olmayan Diş, Eczacılık, Tıp gibi zor ve zahmetli okullardaki gençlerimiz yılsonunda kendilerini değersiz bir eşya gibi sokakta bulacaklar! Bitirmelerine 1-2 dönem kala emekleri

ve hayalleri yok edilecek! Öğrenci aklarını tasarlayan bürokrat akademisyenler, bu vahim noktayı sehven mi yoksa kasten mi atlıyor artık daha net görüyoruz! **Bu eğitim faciasına dur diyecek yok mu?**

4-Ülkemizde açılan kamu ve özel üniversite sayısında patlama yaşandı. İlkokulda zorunlu eğitime verilen bir çocuk isterse hiç doğru dürüst ders çalışmadan, adeta iteklenerek lise sona kadar taşınıyor. Sınavda sıfır puan çekse bile kazanabileceği üniversite bölümleri var! Kariyer meslekler için özel ve kamu tarafının talep miktarını dikkate almadan aşırı sayıda açılan okullar nedeniyle arzda anormal bir yığılma yaşanıyor. Herkes üniversite mezunu oldu ama büyük bir kısmı işsizlik ve ümitsizlik havuzunda boğuluyor! Emeğin ve diplomanın değeri düştü! Sınavlardaki haksızlıklar ve nepotizmde sınırların zorlanması sayısı az olan imkânları daha da ulaşılmaz kıldı. YÖK'ün çılgınca öğrenci kontenjanı açma yerine sağlıklı bir planlama yapması gerekirdi. Siyaset baskısına asıl bu konularda direnç göstermeli, siyaseti ikna ederek yükseköğretimin değerini ve etkisini korumalıydı! **YÖK'e asıl işinize odaklanın diyecek yok mu?**

YÖK'ün kuruluş amacına ne kadar hizmet ettiği tartışılır. Belki de şikâyet ettiğimiz şeylerin yaşanması için tasarlanmıştı Allah bilir! Geldiğimiz noktanın sağlıklı bir zemin olmadığı hem okullarımızın hem de mezunlarımızın durumundan anlaşılıyor! Eğitimde esas alınan müfredat felsefesi de ayrı bir çalışma ve dert konusudur. Sayın Cumhurbaşkanımızın final dönemi kabinesinden ve Meclisteki temsilcilerimizden, YÖK'ün yukarıda sayılan sorunlarına karşı daha duyarlı olmalarını ve bürokratik oligarşinin kalesi olmaya namzet davranan bu kurumun ideal seyrine dönmesini sağlamalarını bekliyoruz. Bunu yapabilecek milli irade ve yetki güncellemesi de yaşandığına göre, beklemeye gerek yok değil mi efendim?

[YÖK Mağduru “100/2000 Bursiyerli”
Akademisyenlerden Haberiniz Var mı?](#)

Daha 1994 yılında başladığım Sağlık Eğitim Enstitüsü öğrencisiyken içimde yeşeren Akademisyen olma arzumu, yıllar sonra Sağlık Yönetimi Doktoramı tamamlayarak bir zemine oturtmayı başardım elhamdulillah. Aradan geçen yıllar içinde bitirdiğim okulların hepsi, bu dileğimi daha da perçinledi ve olgunlaştırdı. Şimdi, Sayın Cumhurbaşkanımızın verdiği teminatın gereği olarak, Meclisimizden EYT yani emeklilikte yaşa takılanlar diye bilinen hak mağdurlarının durumunu düzelten yasanın bir an önce çıkmasını bekliyor ve memurluktan emekli, akademisyenlikte taze ve heyecanlı bir vatandaş olarak Vakıf üniversitelerinde görev alacağım günleri iple çekiyorum. EYT haksızlığı yüzünden 10 yıl ötelenen emekliliğimin 7 yılı zaten geçti. Bari 3 yıl daha sürmesin ve 32 yıllık SGK'lı hizmetim güzel bir şekilde noktalansın istiyorum.

Akademik kariyeri asıl geçim kaynağım olarak düşünmedim! Çünkü memurken kamu üniversitelerine geçişin imkansız derecesinde zor olduğunu iyi biliyorum! Yrd. Doç. unvanı kaldırıldıktan sonra Dr. öğretim üyeliği şartları aşırı zorlaştırıldı. Neredeyse bütün kamu üniversiteleri A sınıfı SCI yayını istiyor! Doktorasını yeni bitirmiş birisinin SCI yayını yapması zor ve uzun süre gerektiren bir durumdur. Böyle olunca ilan edilen sayılı kadrolar iki şekilde dolduruluyor: Birincisi her üniversite öncelikle kendi asistanlarını veya öğretim görevlilerini yetiştirerek üst kadrolara hazırlıyorlar. Bunun için hem akademik yardım hem de puanlamada doğal kayırmacılığa götüren ölçekler uyguluyorlar. Yani gelin-damat hepsi aile-akraba çevresinden gibi kapalı devre gidiyorlar. İkinci durumda, kazara dışarıdan birisinin şartları

sağlamaması için de sıradışı tanımlamalar ve dosya değerlendirmelerinde negatif eğilimlerde bulunuyorlar. SCI yayını gibi şartlar da işlerini kolaylaştırıyor. Son tahlilde gerekirse onu da yok sayma yetkileri ihtiyaç vb. mazeretlere dayanarak kullanıyorlar.

Anlayacağınız kamu üniversitelerine geçmeyi neredeyse hiç düşünemedim bile! O yüzden EYT ile emekli olmayı ihtiyaç, liyakat ve emek odaklı yaklaşan Vakıf Üniversitelerinden birisinde görev almayı murat ediyordum.

100/2000 Projesi nedir?

Kendi özelimden bu ayrıntılı girişi yapma nedenim kamu üniversitelerinde öğretim üyeliğinin zorluğunu ve şartlarını anlatabilmektir. Bununla beraber, sayıları hızla çoğalan üniversitelerimizde yeterince akademik kadronun olmadığı, akademisyen eksikliğinden dolayı tescilli bölümlerin işletilemediği, eğitim-öğretim ve ar-ge faaliyetlerinin istenen seviyeye gelemediği açıktır. İşte bu noksanlığı ve ihtiyacı gören, hem endüstride hem de akademide ihtiyaç duyulan alanlara uygun akademisyen ve uzmanların gerektiğine inanan Devletimiz 2016 yılında muhteşem bir proje hazırlamış. Bakanlıklar ve üniversiteler ile görüşülerek en çok ihtiyaç duyulan 100 alanda 2000 doktora öğrencisini en iyi seviyede yetiştirmek ve hem akademide hem de endüstride istihdam edilmelerini istemiş. Proje ismindeki 100/2000 ibaresi de buradan geliyor. Projenin liderliğini bizzat YÖK Başkanı Sayın Prof. Dr. Yekta SARAÇ üstlenmiş. 2016 yılında Türkiye genelinde yapılan tanıtımlar ile başvurular alınmış, gençlere Türkiye'nin en çok ihtiyaç duyduğu alanlarda yetişme yolu açılmış. İlk öğrenciler 2017 Şubat ayında eğitime başlamış.

100/2000 kapsamında belirlenen alanlar içinde su ürünleri, yapay zeka, kanser, sonradan Covid gibi çok özel konular seçilmiş ve gençlerimiz yetiştirilmiş. Verilen burslar her ne kadar asgari ücret gibi nispeten makul seviyeye gelemese de ihtiyaç giderdiği ve program bitiminde istihdam sözü ve umudu olduğu için sabır ve şükürle sebat edilmiş.

YÖK Başkanı Sayın Yekta SARAÇ'ın yönetimi altında ilan edilen kontenjanlar ve sonrasındaki istihdam vaatleri ile önemli bir teveccühe ulaşan program daha sonra konu ve öğrenci sayısı açısından daha da genişletildi ve bugün mezunlarla birlikte burs programına alınan öğrenci sayısı 5.000 kişiye ulaştı.

Programın başarıyla tamamlanabilmesi için öğrencilerin en az 1 adet SCI yani a sınıfı yabancı

bilimsel yayın da yapmaları gerekiyordu. Bu kural ve diğer bilimsel etkinlikler öğrencilerin üst seviyede nitelikli mezunlar olmasını sağladı. Bilimsel yeterlik puanları ile konularında ehliyet ve liyakatleri oldukça yükseldi.

Lisans ve Yüksek Lisans mezunu gençlerimize seçilen branşlarda doktora yapmayı kabul etmeleri halinde hem destek bursu verileceği hem de istihdamları sağlanacağı bürokrat ve siyasiler tarafından reklam edildi. Genç akademisyen adaylarımız listelere bakarak kendi hayallerini değil, ileride çalışabilecekleri, boş kadrosu olan alanlardan birisini yani hayallerine en yakın olanı seçti ve YÖK burslu akademisyenliğe başladı.

Doktora yapmış birisi olarak, hakkını vermek istediğinizde ve zaten Hocalarınız tarafından beklendiğinde ne kadar yoğun emek ve gayret gerektirdiğini, derslere hazırlık ve sunumların, makale araştırmalarının ne kadar zaman alabildiğini iyi biliyorum. Bu gençlerimiz zaten burs alarak maddi ihtiyaçlarının bir kısmını karşılayabildikleri için ayrıca diğer işlerde pek çalışmadılar. Genelde tam zamanlı asistanlar gibi okullarında akademik faaliyetlere ders içi ve ders dışı bakmaksızın katıldılar.

Bu gençlere yapılan yanışın ilki şu oldu: Okullardaki bölüm hocaları ellerinin altında tam zamanlı bursiyer doktora öğrencilerini hazır bulunca, onları asistan olarak kadrolarına alıp daha da yetişmelerini sağlamak yerine, stajyer öğrenci muamelesi yapıp her işlerinde asistan gibi kullandılar, özel işlerini veya çalışmalarını dahi yaptırdılar. Ama dönem sonu gelince haydi güle güle diyerek yolda bıraktılar. Asistan kadrolarını kendi öğrencilerinden veya idarenin tercihlerinden yana kullandılar.

YÖK Bursiyeri olarak doktora eğitimlerini başarıyla tamamlayan öğrenciler, bu sefer asıl felaketle yüzyüze geldiler! Artık doktora bittiği için bursları tamamen kesilmişti. Üniversiteler kolay kolay her branşta akademisyen ilanına çıkmıyordu. Zaten bu gençlerin çoğu da zor bulunan özel branşlar için yetişmişlerdi. Çıkan sayılı ilanlar ise yukarıda açıkladığım üzere "adrese teslim" gibi belli şahısları tarif ettiği için başvuru şartları çok zorlaşıyordu.

En küçüğü 30'lu yaşlara gelen bu 5.000 gencin tek suçu Devletine ve devletin önemli bir kurumu olan YÖK'e, YÖK Başkanı Sayın Yekta SARAÇ'a güvenmekti! Sayın SARAÇ, YÖK Başkanlığından ayrılıp Cumhurbaşkanı Başdanışmanı olunca 100/2000 projesi ve öğrencileri adeta yetim ve öksüz kalarak kaderlerine terk edildi! Çünkü klasik yönetici hastalığımız nüksetmiş, yeni YÖK Başkanı Sayın Prof. Dr. Erol ÖZVAR projeye SICAK bakmadığı için

ilgilenmemiş, istihdam boyutuyla uygulanmasını isteyip takip etmemiştir! 5.000 gencimiz, üstelik en çok ihtiyaç duyulan alanlarda yetiştirilen yüksek nitelikli doktorumuz sırf yönetici kaprisi ve başarı puanı gidene yazılmasını çekemezliği nedeniyle cehennem gibi yalnızlığa ve çözümsüzlüğe itiliyor!

Uzun ve yorucu bir eğitimi tamamladığı halde yeterince fırsat verilmediği için, hayata ve devletine küsen, kendini yalnız ve çaresiz hisseden, yapacak başka bir iş veya meslek için pek zamanı kalmamış ama şimdiden tükenmişlik sendromunun dibini görmüş 5.000 kadar gencimiz evinde kızgın ve kırgın beklemek zorunda bırakılıyor! Bu kadar insanımızı değerlendiremeyeceksek neden burs ve umut verdik? Harcanan onca zaman ve bütçenin israf büyüklüğünü düşünen var mı? Biz bunca işi ve harcamayı boşa yapacak kadar zengin miyiz? Devletin uygulamaya başladığı, yatırım yaptığı bu ve benzeri projeleri, dönemsel değişen yöneticilerin kaprislerine kurban edilecek kadar sahipsiz midir?

Ne yapılmalı?

Öncelikle bu gençlerimizin doldurulduğu umutsuzluk ve itilmişlik havuzunun kurutulması gerekir! Üniversitelerin talep ettikleri her akademisyenlik kadrosu için öncelikle varsa bu alanda bekleyen 100/2000 YÖK Bursiyerli Doktorların istihdam edilmesi esas olmalıdır. Tek kişilik kadrolar bu bursiyerli doktorlar havuzundan, birden fazla alımlarda en az yüzde 50 oranında bunlardan seçilme zorunluluğu getirilmelidir.

YÖK, merkezi sistemle Üniversitelerin fiili kadrolarını ve eksiklerini tespit etmeli, Üniversitenin talebini beklemeksizin re'sen merkezi atamalarla kendi oluşturduğu bursiyerli doktor havuzunu dağıtmalıdır. Vakıf üniversitelerinin YÖK Bursiyerli Doktorları istihdamları teşvik edilmeli, talep edilmesi halinde bu şekilde başvurulara kolaylık sağlamalıdır.

Gelecekte bu havuzun daha fazla şişip mağduriyetlerin kronik ve artan bir ivme göstermemesi için, bu projede yeni öğrenci alımı sayıları kısıtlı tutulmalı ve kadro talebinde bulunan üniversitelerden başarı halinde istihdam garantisi alınmalıdır.

Alanında doktora yapmış bu uzman gençlerimize sadece akademide değil Bakanlıkların bilimsel ağırlıklı çalışan teşkilat ve kuruluşlarında da ihtiyaç duyulacağı açıktır. Mezunlar havuzunda bekleyen gençlerimizin alan ve çalışma konularına göre listeleri ilgili Bakanlıklara verilmeli, ihtiyaç duyulan pozisyonlar için istihdam daveti almaları sağlanmalıdır. Mesela Su

Ürünleri konusunda Yüksek Lisans ve bu proje kapsamında Doktora yapmış bir gencimizi tanıyorum. Yabancı dil puanı yüksek, SCI yayın sahibi, çok sayıda bilimsel makalesi yayınlanmış hazır kıta süper asker gibi bekliyor. Balıkçılık ve Su Ürünleri Genel Müdürlüğü bünyesinde çok kıymetli saha çalışmaları veya Ar-Ge hizmetlerinde üstün başarıyla görev yapabileceğini biliyorum.

Yaptığım araştırmada bu sorunu öğrenen ve çözülmesi için çaba gösteren tek siyasi kişinin Sayın Metin KÜLÜNK olduğunu öğrendim. Kendisine bu genç kardeşlerimiz adına teşekkür ediyor, konunun hayırlı bir sonuca ulaşması için ilgi ve alakasının devamını diliyorum.

Sonuç olarak;

Bu gençlerimize umut ve fırsat veren Devletimizdir. 30'lu yaşlarına kadar eğitimle yetiştirdiğimiz, kaynaklarımızı harcadığımız bu insanları bir kenara atamayız. Çünkü Devlet kandırmaz! Çünkü Devlet yolda bırakmaz! Bu gençlerin geleceği ve istihdamı, tıpkı Yetiştirme Yurtlarında büyüyen evlatlarımız gibi Devletin himayesi altına girmiştir! Devletin projesine katıldıkları ve yıllarını harcadıkları için, artık başka bir işte mutlu ve başarılı olmaları da çok mümkün değildir. Yetişmiş değerlerimizi heba etmeyelim, umutlarını yıkmayalım, ülkemizi ve Milletimizi hizmetlerinden mahrum bırakmayalım!